

Słowo Życia – styczeń 2022

[do druku \(pdf\)](#)

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Zobaczyliście Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliście oddać Mu pokłon”.

Słowa te – wypowiedziane przez Mędrców przybyłych z daleka, aby zobaczyć Dzieciątka Jezus do dziś tajemniczy wizyt – znajdziemy jedynie w Ewangelii św. Mateusza. Mędrcy ci w małej grupce podejmują długą podróż za sobą wiatrem gwiazdy, w poszukiwaniu wiatra najwiskszego, dla wszystkich widocznego: Króla, który już się narodził i jest na świecie. Nic więcej o tych Mędrcach nie wiadomo, ale to wydarzenie pobudza do refleksji i do życia prawdziwie chrześcijańskiego. Chrześcijanie z Bliskiego Wschodu wybrali właśnie te słowa na tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan^[1]. Jest to wspaniała okazja, aby akceptując się wzajemnie, ponownie podjąć razem, otwarci na Bóg plan dawania przede wszystkim świadectwa Jego miłości do każdego człowieka i do wszystkich ludzi na ziemi.

„Zobaczyliście Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliście oddać Mu pokłon”.

Oto co pisze chrześcijanie z Bliskiego Wschodu w materiałach przygotowanych na Tydzień Modlitw: „(...) pojawienie się cudownej gwiazdy na niebie stanowi długo oczekiwany znak nadziei, który prowadzi Mędrców, a w istocie wszystkie narody ziemi do miejsca, w którym objawia się prawdziwy król i Zbawiciel. Ta gwiazda jest darem, oznaką miłości obecności Boga dla całej ludzkości. (...) Mędrcy uosabiają upragnioną przez Boga jedność wszystkich narodów. Przybywaj z odległych krajów i reprezentuj różne kultury, ale wiedzie ich to samo pragnienie, aby zobaczyć i poznać nowonarodzonego króla, wejść do małego domu w Betlejem i zjednoczyć się w prostym akcie skądania hołdu i ofiarowania darów. Chrześcijanie mają być dla świata znakiem Boga, który urzeczywistnia upragnioną przez Niego jedność. Wywodzący się z różnych kultur, ras i języków chrześcijanie poszukują Chrystusa, spotykają się na tej drodze i dzielą wspólne pragnienie oddawania Mu czci. Misją ludu chrześcijańskiego jest zatem być takim znakiem jak gwiazda, drogowskazem dla ludzkości spragnionej Boga i prowadzenie wszystkich do Chrystusa”^[2]. Gwiazda, która rozświetla dla Mędrców, więc dla wszystkich, zapala się przede wszystkim w głębi serca, które pozwala się oświetlić miłości. Kiedy z nas może dostrzec tę gwiazdę, podjąć ją za siebie i osiągnąć cel, jakim jest spotkanie z Bogiem i braćmi w codziennym życiu, aby dzielić się naszymi dobrami ze wszystkimi.

„Zobaczyliście Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliście oddać Mu pokłon”.

Oddawanie czci Bogu jest fundamentalne, by stanąć wobec Niego poznać, kim jesteście: małymi, kruchymi, zawsze potrzebującymi przebaczenia i miłosierdzia i dlatego szczerze gotowymi, by tak samo postawić przyjmować wobec innych. Czego należy jedynie Bogu wyrazić siłę najpełniej w uwielbieniu Go.

Zobaczmy, co mówiła na ten temat Chiara Lubich: „Ale co to znaczy wielbić Boga? To postawa, która prowadzi wprost do Niego samego. Oddać Bogu czegoś, wielbić Boga oznacza mówić Mu: «Ty jesteś wszystkim», to znaczy: «Jesteś, który jesteś»; a ja mam wielki przywilej życia, by to rozpoznać. Adorować Boga to znaczy również powiedzieć: «Ja jestem niczym». I nie mają to być tylko słowa. Aby oddać pokłon Bogu należy unicestwić samych siebie i pozwolić, by to On zatryumfował w nas i w świecie. (...) Lecz najpewniejsza droga, aby dojść do uznania egzystencjalnej nicości nas samych i uznania Boga za wszystko, jest w pełni pozytywna. Aby unicestwić nasze myśli, musimy myśleć o Bogu i przyjmować za swoje Jego myśli objawione nam w Ewangelii. Aby unicestwić nasz wólc, musimy wypełniać Jego wólc, który wskazuje nam chwila obecna. Aby unicestwić nasze nieuporządkowane namiastki, wystarczy, że w sercu mamy miłość do Niego i kochamy naszych bliźnich, dzieląc z nimi troski, kłopoty, problemy, radości. Jeżeli nieustannie jesteście «miłoścami», wtedy, prawie nie zdajecie sobie z tego sprawy, jesteście nicymi. Będąc nicymi, świadczymy życiem o wielkości Boga, że On jest wszystkim, a w ten sposób prawdziwie oddajemy pokłon Bogu»^[3].

„Zobaczyliście Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliście oddać Mu pokłon”.

Możemy przyjść za swoje słowa chrześcijan z Bliskiego Wschodu: „Mędrcy, gdy znaleźli Zbawiciela i wspólnie oddali Mu cześć, ostrzeżeni we śnie, wracają do swoich krajów inną drogą. Podobnie jedno, której doświadczamy podczas wspólnej modlitwy, musi inspirować nas do powrotu nowymi drogami do naszego życia, naszych Kościołów i naszego świata. (...) Dzisiejsza służba Ewangelii wymaga zaangażowania w obronę godności ludzkiej, zwłaszcza najbardziej potrzebnych, najsłabszych i zepchniętych na margines. (...) Nowa droga kontaktów między Kościołami jest drogą jedności, której szukamy ofiarnie, z odwagą i miłością, aby dzień po dniu «Bóg był wszystkim we wszystkich» (1 Kor 15, 28)^[4].

Letizia Magri

^[1] Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest obchodzony każdego roku na półkuli północnej od 18 do 25 stycznia. Na półkuli południowej, gdzie w styczniu trwają wakacje, Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zazwyczaj obchodzony w innym terminie, np. w okresie obejmującym święto Pięćdziesiątnicy, co również zyskuje rangę symbolu.

^[2] Materiały na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 18-25 stycznia i cały rok 2022, Warszawa 2021, s. 5-6.

^[3] Ch. Lubich, Słowo Życia, Luty 2005 r.

[4] Materiały na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 18-25 stycznia i cały rok 2022, Warszawa 2021, s. 8.